

Звѣн

• БР 52 • ГОД. XII • 18 май 2018 г. •

ИЗПРАЩАНЕ НА ВИПУСК 2018

За шеста година Средно училище „Свети Климент Охридски“ изпрати своите абитуриенти. След себе си те оставят години, изпълнени с труд и усърдие, съзти на отчаяние и усмивки от радост, изпитания на волята, на ума, на характера. Пред тях е светът, който чака да бъде завладан.

ЧЕСТИТО ЗАВЪРШАВАНЕ И ВЕСЕЛ АБИТУРИЕНСКИ БАЛ!

Чаровни и дръзки, добри и отзивчиви бяха учениците от 12 а клас с класен ръководител г-жа Румяна Динева. Ние, вашите учители, сме горди с вас и с вашите постижения.

Уверени сме, че ще продължите да успявате все повече.

Попътен вятър в предстоящите Ви приключения.

Класен ръководител на 12а клас – г-жа Румяна Динева

Сега, когато дойде краят

на учебната година, мога спокойно да кажа, че удоволствието да бъда класен ръководител на 12Б клас, беше изцяло мое.

12Б клас е съчетание от 23 различни характера. Всеки от учениците ми носи в себе си различното и успя да го покаже през изминалите години. Радвам се, че те умеят да се забавляват и едновременно с това да бъдат отговорни, съзнателни и да постигат високи резултати в учебната работа.

Пожелавам им да бъдат истински хора, достойни граждани и големи мечтатели, защото човек е голям толкова, колкото са големите мечти му!

От сърце им желая здраве и успехи във всички добри и смели начинания, които им предстоят!

Класен ръководител на 12Б клас – г-жа Радка Колева

С топли и искрени думи директорът на СУ „Свети Климент Охридски“ – г-жа Живка Димитрова поздрави абитуриентите и им пожела дръзки мечти, емоционални студентски години и успешна реализация в живота.

На 11 май – денят на светите братя Кирил и Методий, по инициатива на МОН и със съдействието на българските общности зад граница, с помощта на организациите, към които в чужбина функционират български неделни училища, се организира мероприятие „РОЗИТЕ НА БЪЛГАРИЯ“.

За да се популяризират българските национални традиции, под звуците на прекрасна фолклорна мелодия се изви в двора на училището кр̀шно българско хоро. В него се включиха с ентузиазъм развълнувани учители, ученици, родители и служители.

ПРАЗНИК НА БУКВИТЕ

Празникът на буквите остави силни емоции и палитра от незабравими мигове у първокласниците от СУ „Св.Климент Охридски“ – гр.Ямбол.

Малчуганите от I – ви клас

със сигурност ще запомнят своя първи училищен празник. Той се проведе на 20 март в Куклен театър

„Георги Митев“. Учениците представиха пред гостите и приятели интересен спектакъл. На сцената оживяха обичаните

герои Червената папича, Котаракът в чизми, Пипи Дългото чорапче.

Учители и родители забравиха делничната сивота и с удовлетворение се вълнуваха от успехите на своите деца.

Първокласниците плениха многобройната си публика с ентузиазъм и знания, артистичност и костюми. Малките ученици убедиха всички, че наистина са грамотни. Родителите се постаряха да превърнат тържеството в истински празник, като осигуриха подаръци и лакомства за децата.

Учителите г-жа Калудова, г-жа Стойка Белчева, г-жа Радост Динева и г-жа Овчарова поздравиха своите възпитаници и благодариха на родителите за подкрепата, вниманието и доверието им.

Празнувай всенародно вдъхновение! Днес всичко българско във нас зове със правото на всички поколения, със мъдростта на всички векове!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК НА СЛОВОТО, верни читатели на вестник „Звѣн“!

Поклон пред мъдростта и вековечната сила на славянските първоучители Кирил и Методий, пред техните букви воиници – тръгнаха на дълъг поход през вековете.

В навечерието сме на 24-ти май – празник символ на родното, българското. Празник, който ни дава право да се гордеем, че сме българи, „че и ний сме дали нещо на светът и на вси славяни книга да четат.“

СУ „Св. Климент Охридски“ посреща светлия празник гордо и достойно. Празничното вълнение е повод за преосмисляне на постигнатото, но и на онова, което предстои. Като директор на СУ „Св. Климент Охридски“ съм убедена, че успехите ни ще се множат. Ние, работещите в учебното заведение учители и служители, се стремим да бъдем в авангарда на европейското образование. Издигането на авторитета на училището е наша цел. Училищното ръководство и целият педагогически колектив постигат все по-високи резултати в ОВП, в извънкласната дейност, в многоотранните изяви и участието на учениците ни в различни проекти, в сътрудничеството с родителите.

Уважаеми колеги, честит празник!

Вие възпитавате у нашите ученици истински стойностните и важни житейски ценности. Знаей, че ние носим моралната отговорност да изграждаме у възпитаниците си знаещи, можещи и отговорни хора, полезни в едно все по-динамично променящо се общество. За вашите усилия и всеотдайност говорят непрекъснатите успехи в различните области на науката, изкуството и спорта. Всяка година ние се радваме на високите постижения на участниците ни в конкурси, състезания и проекти. Отбелязваме тържествено техните победи, които радват и учители, и родители, и обществена. Пожелавам ви да съхраните обичая си към знанието и децата, да бъдете търпеливи и все така всеотдайни към творческата си професия, изискваща неизчерпаем източник на сили и енергия. Запазете младежкото си дръзновение и в бъдещите си творчески изяви! Подгответе младите хора да бъдат надеждата за просперитета и доброто бъдеще на нашия роден град. Бъдете здрави и благословени! Продължавайте да работите така, че да издигате авторитета на вашето СУ „Св. Климент Охридски“!

Честит празник, млади читатели на вестник „Звѣн“!

Съхранявайте като свят завет делото на първоучителите Кирил и Методий!

Ние знаем, че имате нужда от умствени алтернативи, от интелектуални провокации и приложения. Умни и талантливи, бъдете полезни на себе си и на България! Следвайте мечтите си!

Скъпи родители, нека на този лъчезарен празник си пожелаем с общи усилия да работим в името на бъдещето на нашите деца и ученици. Да бъдат гордостта ни и днес, и в бъдеще! Знайте, че училищното ръководство и преподавателите в СУ „Св. Климент Охридски“ продължават традицията на висок професионализъм, на съвременно учебно заведение, развиващо се съобразно динамиката и изискванията на новото време.

Живка Димитрова,
Директор на СУ „Св. Климент Охридски“

МЛАДИ ТАЛАНТИ

България в картини и слово

Затварям очи и си мисля
за нашата мила Родина.
Явява ми се от красива,
по-красива картина.
Има всичко по нашите земи –
Черно море, поля, гори ...
Виждам образи на планини, езера,
чувам на Ботев и Вазов великите слова.
Ходил съм и в чужди страни,
но по-хубава от нашата няма. Нали?

Даниел Светослав Руменов – 6 в клас, с преподавател по Български език и литература г-жа Динка Маринова

ВОДАТА – ИЗВОР НА ЖИВОТ

„Вода“ – толкова малка дума и същевременно толкова жизненоважна за планетата, за хората, за животните и растенията. Тя е част от нас и ние сме част от нея. Тя е навсякъде – в океани, морета, езера, растения, животни и в самите нас – хората. Тя е сила в живота, но и стихия, която дава живот, но и може да го отнеме. Толкова прекрасна, когато е спокойна, излъчваща красота и величие, но само за един миг и може да се превърне в стихия, разрушаваща всичко около себе си.

Водата – извор на живот! Често използваме водата, но рядко се замисляме колко важна е тя за нас. Без нея не би имало живот. Тя е едно от най-големите природни богатства. Затова човек трябва да се замисли, че без вода няма да ни има и нас. В много краища на света не се пести водата, не се пази чиста, защото я има сега в изобилие, но от това безгранично пилене все някога ще намалее. Тя е нужна на всеки човек дори за най-елементарните му нужди като миене на лице, ръце, къпане, пране, готвене и др. Например ако няма вода да си измием ръцете, колко бактерии можем да погълнем и да предизвикаме различни заболявания. При недостатъчно приемане на вода се нарушават много функции в нашия организъм. Ами растенията и животните? Ако не приемат вода, дали биха оцелели? И от къде ни бихме се хранели? Водата помага и за потушаването на пожари. Тогава когато изгарят огромни пространства с гори или посеви, водата е спасение. Тя е важен фактор, определящ климата, и заема 40% от повърхността на Земята. Несъмнено е едно от най-удивителните вещества на Земята, криещо още много неизвестни за човека възлешни свойства, които науката трябва да изучи и използва. Затова използвайте водата разумно! Споделяйки своите мисли, бих искала да призова хората да не пренебрегват и най-вече да не гледат на нея като на даденост. Тя е извор на нашия живот и без нея не би имало бъдеще. Затова, хора, пазете я чиста! Пестете я! Така ние ще имаме по-добър живот на планетата Земя, изпълнен с радост, веселие и най-вече ще бъдем живи и здрави. Старите хора казват „Капка вода – миг живот“. Водата служи за разтваряне на хранителни вещества, транспортира се до клетките, спомага за извършването на сложни физиологични процеси. Няма нито един отрасъл в промишлеността, който да не се нуждае от вода. Използва се и като източник на топлина. През зимата ни отоплява парното, което чрез гореща вода топли нашите домове. Ползена е и за релаксация и лекуване. Тя съществува в различни агрегатни състояния и най-често се среща в течно състояние. Няма нито мирис, вкус, цвят, но играе толкова важна роля в живота на човека. Най-уникалното ѝ свойство е да дарява живот. Вместо да строи пречиствателни станции ние правим все повече фабрики, заводи, които изхвърлят замърсените отпадъчни води в реките. Същите тези реки – люлките на живота, около които се е зародило човечеството.

Вода . четири букви, а колко живот съдържат те? Затова, хора, замислете се, че без нея ние няма да сме това, които сме днес. Пазете я като очите си!

Виктория Яниславова Кънева – 6 в клас, с преподавател по Български език и литература г-жа Динка Маринова

На учителя с любов

С вълнение се връщам в не толкова далечното минало, когато за първи път пристъпих прага на СУ „Свети Климент Охридски“. С пълноцветна раничка на гърба, стиснала малък букет с цветя, с радостна усмивка и едно гдъличкащо стомаха трепетно очакване на първият училищен звънец, оповестяващ началото на първия учебен ден – това бях аз, едно любопитно дете,

което бързаше да порасне. Разгръщайки пестрия буквар, попаднах в друг, непознат до този момент за мене, свят – този на знанието. Това пътешествие продължава вече единнаесет години, но колкото повече прониквам в неговите дълбини, все повече се засилва усещането за неговата безкрайност и необятност. Сякаш е минал един миг от този незабравим първи учебен ден. Все така се

чувствам плаха и несигурна, пристъпвайки в Храма на познанието. А от стената все така гледат мълчаливо портретите на светите братя Кирил и Методий. Устремили свещени погледи към необозримото бъдеще, напомняйки, че то ще е такова, каквото го изградим. Светло и прогресивно, в синхрон с космическата хармония или мрачно и унищожително, подчинено на нечии военнополови и болни амбиции.

Но сега целият ми свят е събран в един миг, в една

училищна стая, в един учебен час, с писалка и бял лист, на който мога само за изпиша с главни букви:

„НА УЧИТЕЛЯ С ЛЮБОВ“

За всичко, на което ме научи от първите разкрити букви и цифри, до днес, когато смея да твърдя, че съм една почти завършена личност – жадна за знания, целеустремена и горда българка.

Роси Христу – 11 б клас, с преподавател по Български език и литература г-жа Грозданка Дервенска

„Желанието е сянка, а приказките – вятър, само работата е истинско“

П.Р.Славейков

Всеки човек има своите мечти, надежди, копнежи. Още от малки мечтаем много, но мечтите ни не могат да се постигнат без труд и усилие. Защото приказките са просто вятър, а само работата носи нещо истинско.

Както е казал Петко Рачов Славейков „Желанието е сянка, а приказките – вятър, само работата е истинско“. Всички наши желания и мисли са просто в съзнанието ни. Те са плод на нашето въображение. Мечтите са като видения в пустинята – също както фантазиите на пре-

жаднели скитници, те носят надежда и крепят духа. Но ето, че човек не бива да забравя, че илюзиите не могат да ни помогнат и че не можеш да живееш само с илюзии.

Много често хората споделят своите копнежи. Те обичат да разказват своите идеи на приятелите си, но ако не са подплатени с труд, те просто идват и си замиват като вятър. Много хора заявяват, че нещо е „проста работа“, но истината е, че в увереността си забравят да действат, ако искат да постигнат нещо. За тях казваме, че си върват прекалено много. За съжаление най-често те разказват просто празни приказки.

Много хора си върват, че могат да постигнат нещо в живота, но то не става само с вяра, то става само с единствено с упорит труд. Защото мечтите, надеждите, копнежите, желанията, мислите и въображението са просто илюзия. Тези неща не могат да ни помогнат за в бъдеще, ако наистина не се потрудиш за тях.

Таня Тонева – 10 а клас, с преподавател по Български език и литература г-жа Грозданка Дервенска

МОЯТА БЪЛГАРИЯ

Отечество любезно, как хубаво си ти!

Как чудно се синее небето ти безкрайно!

Как твоите картини менят се омайно!

Преди почти сто години Иван Вазов е написал тези силни слова, но и днес те звучат вълнуващо.

Всяко кътче на родината ни ме омайва със своите красоти! България е малка, но богата на природни забележителности.

Затварям очи и пред мен изскачат седемте езера, които блестят като диаманти, разпръснати по върховете на Рила планина. Заслушвам се и чувам шума на водите на Райското пръскало, като че ли се надбягват сами със себе си. Сещам се за известната пещера Магура, в която древните „художници“ са описали живота си с рисунки. Белоградчишките скали гордо са наречени Осмото чудо на света. Тези старопланински фигури са като гигантски вкамнени хора, внушителни по своите размери. Поглеждам картата на България. Плъзвам поглед на югозапад и си представям как сърдита в миналото река е издала като майстор строител мостове в Родопите. Наричат се „Чудните мостове“, защото изумяват със своите причудливи форми. Продължавам на изток и зървам река Ропотома. Тя е река възлешница. Водите ѝ се извилят като златни коси, украсени с бели водни лилии. Понесла на гърба си тежките лодки с любозитни туристи, уморено се носи към Черно море. Усещам нежния аромат на масладаната казанлъшка роза, която е емблематична за България. Да не забравяме и розоберачите – млади, красиви, трудолюбиви, гласовити български девойки. Устремявам поглед напред към гордия Балкан, чийто върхове и склонове още белеят със сняг. Закътан в подножието му, Калофер, Карлово и Сопот са родили великите българи – Ботев, Левски и Вазов, пред чийто живот и творчество и днес се прекланяме.

Накъдето и да ме отведат мислите, пред очите ми се открива панорама от красиви и неповторими пейзажи. Това ме кара да се чувствам горда потомка на своите предци. Българка, която безкрайно обича своята малка, но прекрасна родина.

Дарина Димитрова Овчарова – 6 б клас, с преподавател по Български език и литература г-жа Динка Маринова

Мечтата е онази магия, която всеки иска да не забрави никога, онази магична пръчица, която всеки иска да притежава.

Всички хора имат мечти, без мечти животът е скучен и тъжен. Мечтите са различни в зависимост от възрастта и целите, които си поставя човек.

Когато бях малък, мечтаех да бъда първото момче, стъпило на всички планети от Слънчевата система. Започнах да пораствам

МОИТЕ МЕЧТИ

и осъзнах, че тази мечта за сега е нереална.

След това мечтаех да шофирам голям камион, с който да обикалям света.

Мечтаех да си водя дневник и да вписвам всяко кътче, което съм посетил.

Един ден мама и татко ми подариха малко сиво котенце. Влюбих се в него и реших да стана ветеринарен лекар, да имам собствена

ветеринарна клиника.

Разбрах, че това е моята мечта!

Голямата ми мечта е да стана зоолог и да изучавам и лекувам животните в дивия свят.

Мечтая си да мога да помагам на животните, да ги защитавам. Да измисля начин как хората да спрат да ги унищожават. Мечтая си да спира появяването на нови застрашени от изчез-

ване видове животни.

Мисля си да науча хората как да не изхвърлят на улицата домашните си любимци, а да се грижат за тях и да ги обичат винаги.

Ето това са моите мечти! Дано да мога да ги осъществя! Но едно е сигурно – ще продължа да си мечтая!

Михаил Колев Колев – 7 в клас, с преподавател по Български език и литература г-н Величко Великов

Главен редактор: Динка Маринова, преподавател по български език и литература в СУ „Св. Климент Охридски“ Ямбол

МЛАДИ ТАЛАНТИ

Нетърпелив съм. Не мога да чакам, не искам да чакам. "Умирам", ако трябва да чакам за нещо. Това качество придобих в Дома за изоставени деца. Откакто проговорихме, ни обясниха думата "мама". Значението за нас беше една жена, която някога ще дойде да ни вземе. И се започна едно безкрайно чакане. Междувременно растях и навлизах в живота. Дните се редуваха, идваха празници. Какво е празник ли? За нас е, когато ти дадат по-различна храна, но не и по-хубава от предишната. Веднъж в храната беше попаднал сапун. И ни заведоха в болницата. Като изключим болките в стомаха, това си беше голямо приключение - да излезеш извън оградата на лема. Мен ме водеше една лелка с черна коса и ми купи бонбони. Веднага я обикнах. Толкова беше заядливо сърцето ми да обичам някого!

Имах си един приятел-Иван. С него си споделяхме игри и пакети. Веднъж видяхме чакатата на учителката, не я беше заключила в шкафа. Веднага я претърсихме и се надявахме да открием в нея нещо за ядене. Но не намерихме нищо, освен една лъскава и ароматна пръчица. Ние си отхапахме от нея, защото си мислехме, че ще е вкусна, но, уви, не беше. А заради това претърсване на чантата тя ни наказа.

Не обичам и маслини. Те са черни, не ям черни неща.

Изворът на моя живот

„Черните не са хубави“ - казва често леля Нели. Тя е добра и аз я обичам. През деня чисти, когато мисли, че спим, ни гали по главите и казва: „Горките мъничета“. Щом черното е лошо, аз лош ли съм? Косата ми е черна. Затова ли не идва мама, защото аз съм лош. Бях почти на 6 години, когато социалната леличка дойде и каза, че имам посещение. Аз, моля ви се? Посещение? Много се зарадвах. Това си е събитие, а и винаги гостите носят лакомства. Не се надявах на кой знае какво. Жената беше червенокоса и по-притеснена от мен. Тя ме попита: "Искаш ли да ти стана майка?" И аз отговорих: „увердительно да“. Целуна ме и каза: "Ще се казваш Павел!". Вече съм на 16 години. Не че преди нямаше име - имах, но беше ми го дала жената, която ме е родила. Само това ми е дала и си е тръгнала. Не исках нищо от нея - толкова я чаках, че у мен се поради желание да я видя да чуя гласа ѝ, да погала косата ѝ. С цялата си детска душа стиснах ръката на мама и забравих в дома всичко - спомени, надежди. Щях да си създам нови, много по-хубави. Тогава ми знаех какво ме очаква в реалния живот. Той беше страшен. Имаше коли, хора, улици, кучета и... училище. Но аз се справях бързо

с ученето. Открих и мъжете в моя живот - дядо ми и баща ми. В дома работеха предимно жени и големите мъже ми бяха непознати. Привързах се като кученце към тях. Обичах ги с жар и безпрекословно. Дядо ми си отиде скоро, но щастлив съм, че най-сетне е доживял да види внук. Беше ми мъчно. Тогава не знаех, че животът ще ме захване още по-лошо, като вълк, който стиска вици. Баща ми почина, когато станах на 13 години. Светът ми се срина. В какво трябвах да вярвам? Всеки си отиваше от мен. Аз ли бях виновен?

Той - тати, ако ме обичаше, нямаше ли да оздравее?

Защо ме изостави? Като онази, която ме роди?

Пак ли? Толкова се обърках. Не можех да се справя с мъката, със себе си, с Бог. В главата ми се бълбасаша мисли. Не е честно, имах право и аз на щастие. Оплетох се в това, което се случва с мене - като пеперуда в паяжина. Обградих се с други пълни, с омраза „приятели“. Лоши постъпки, бяство от училище, агресия. Този свят воюваше с мен и аз воювах с него. Изход не се виждаше... От този порочен кръг ме измъкна ръката на мама. Аз се държах, опитвах се да бягам. Върна ме в училището, върна ме въкъщи, не ме пусна да се изгубя. Да,

нямаш вече баща, но имах ръката на мама. Лека - полека тази мисъл влезе в съзнанието ми и взех да виждам изгрева, пътя, радостта. Спомних си доверното, което имах в нея, когато ме хвана за първи път за ръка. „Мама беше изворът на моя живот. Тя ми казва честно, че това си е моят живот и аз ще решавам как да го живея, но тя ще бъде винаги до мен. Попитах я веднъж защо чака шест години, защо не дойде по-рано. А тя каза, че ме е търсила много време, че все не ме е откривала. Видяла много деца, не не и своето. И в онзи ден, преди да ме види, чула гласа ми. И веднага разбрала, че това съм аз, нейното дете.“

Днес не се сърдя на живота, макар че се чуя както ли ме чака? Ще стана ли велик или богат? Нямам търпение да навърша 18 години, да завърша училище, да имам кола, да открия специалното момиче. Бързам, защото знам, че ще се справя. Хайде, идвай живот!

Няма да се бия с тебе, а ще те живея! Защото вярвам в теб! Защото имам извор, в който се оглеждам - моята майка, която ми вдъхва сили и вяра за едно прекрасно и щастливо бъдеще. Защото тя вярва в мен и аз вярвам в себе си!

А вие вярвате ли?!

Христо Малешков - 11 в клас, с преподавател по Български език и литература г-жа Грозданка Дервенска

"Hello" I tell you on this sunny day,
I smile, I give my hand.
Do not sneer! Give me a smile,
go forward, give goodness to you!

Why are you so upset and angry,
are you afraid of the evil?
The man of love is created,
go forward, give goodness to you!

I know no one was born
and has a bright spot in the soul.
Unhappy is the man bloated,
go forward, give goodness to you!

Oh, you're already a hero!
Ready to deal with the evil!
In the sunshine with the raging torrent,
go forward, give goodness to you!

Ива Атанасова Цонева - 6 б клас, с преподавател по Английски език г-жа Борна Карабелова

Търпението

Търпението-каково е това?

Дали да изкрещиш,
когато всичко е срещу теб
или просто да замълчиш.

Да бъдеш търпелив, е сила.

Трябва да се борих за търпение и постоянство дори когато страдаш,
защото търпението е способност.

С търпение се става победител.
С търпение постигаши в любовта.
Търпението побеждава във всичко.
То печели битката в живота.

Ива Атанасова Цонева - 6 б клас, с преподавател по Български език и литература г-жа Динка Маринова

Мило търпение,
ти за мен си вдъхновение,
ти си нещо толкова добро,
нещо дори по-скъпо от сребро.

Но за жалост,
не всеки те притежава
и те добре оценява,
за което ще съжалява.

Когато бързаш,
ние често се блъскаваме
с трудности непреодолими,
които са трудно изпълними.

Но този, който е търпелив,
той ще е горделив
заради добре изпълнените си задължения
и получените възнаграждения.

Йоана Господинова - 6 б клас, с преподавател по Български език и литература г-жа Динка Маринова

CYRIL AND METHODIUS

Cyril and Methodius are two brothers born in the beginning of the 9th century in Thessaloniki. They came from rich family and their mother is from an ancient Slavic family. Methodius was appointed as governor of an area populated by Slavs near Thessaloniki in the Byzantine Empire. Later he became a monk. The real name of his brother Cyril is Constantine. He was among the most educated people, so they called him Philosopher. Cyril went to his brother in the monastery and became a monk too. In 855, Cyril created the first Slavic alphabet. Then they spread it among the Slavs.

was appointed as governor of an area populated by Slavs near Thessaloniki in the Byzantine Empire. Later he became a monk. The real name of his brother Cyril is Constantine. He was among the most educated people, so they called him Philosopher. Cyril went to his brother in the monastery and became a monk too. In 855, Cyril created the first Slavic alphabet. Then they spread it among the Slavs.

Павел Русев Русев - 6 г клас, с преподавател по Английски език г-жа Борна Карабелова

КОЙ Е ПАЗИТЕЛЯТ НА СЛОВОТО ДНЕС?

Какво е словото? Словото е нашият начин да се изразяваме, да общуваме помежду си, да мислим.

Кои са радетелите за опазване на чистотата на българското слово?

Пазители на езика са писателите. Те създават нови творби, развиват го и го обогатяват. Поддържат го жив. Но някои ще възражат.

Каква полза има да се пишат книги, след като никой не ги чете? Езиковото ни богатство не е просто планина от безспорно хубави, но мъртви произведения, трупащи прах в родните библиотеки. Това е все едно да имаш златно съкровище, заровено толкова дълбоко в земята, че никога да не можеш да го отвориш - каква полза ще имаш от него тогава? Литературата е преди всичко двустранен процес. Тя безспорно е най-добрият начин за запазване на един език, но не трябва само да се създава и да се трупа - като всяко нещо тя трябва да се използва, за да има смисъл от нея.

В езика ни навлизах стремително и неконтролируемо чуждици - думи, чрез които се опитват да заместят родни - казват - не звучало добре! Погледнете надписите - по сгради, по улици, по опаковки - латинската графика видимо се налага над кирилската! А ако отворите компютърните списания, там от „интерфейс“, „софтуер“ и хи-

ляди други термини, или думи, претендиращи да са такива, не си личи това издание българско или англоезично е. Електронните медии също са в челните редици на тази модна надпревара. Нашенецът е заливан от потоци чуждоезична лава.

Езикът на ежедневието също е в съзвучие с модното чуждо. Младите са изключително увлечени от жаргонния изказ, но не само в това е бедата. Страшното е, че често не се прави разлика къде може да се използва. Оказва се, че за голяма част от тях е единствен употребим вариант на езика - за жалост не се прави официален изказ отстъпни място на ежедневието.

Водещите по телевизионните и радиомедии дават заразителен пример за неизискана реч, а желаещите да я копират много!

След всичко казано дотук се оказва, че учителят по български език и литература като че ли остана самотник в борбата за чисто българско слово. Дори колегиално не винаги е подкрепен от другите учители, а срещу него се изправя бездната на ежедневието реч, на цинизмите и вулгаризмите, на шаблона и чуждопоклонничеството. Как ще се обясни на идните поколения мисията на Солунските просветители или фактът, че

оше през Х век Европа в лицето на папската институция провъзгласява старобългарския език за четвърти свещен език на християнския свят - признание, с което безспорно биха се гордели много от съвременните езици, ако го притежаваха... А ние май го позабравихме, или... така ни е по-удобно!

Словото и езикът на един народ се нуждаят от не по-малко защита от държавните граници. Само че не войници са пазителите им, а такива като нас, учениците. Ние, като бъдещи родители и възпитатели, трябва да предадем на бъдещите поколения съкровищницата на родния език, в който е закодирано миналото, настоящето и бъдещето на народа ни. И докато се лее „език свещен на моите деди“, нас ще ни има като нация.

Роси Христу - 11 б клас, с преподавател по Български език и литература г-жа Грозданка Дервенска

Би било много хубаво, ако в живота всичко, което си поискаш става на мига. Аз много обичам животните. Често гледам предавания, в които се разказва за живота им. Възхищавам се на хората, които ги изследват и им помагат, ако са в беда. Много ми се иска да имам такава професия. Мечтая си го от години, но все пак това ще се осъществи с много труд, постоянство и търпение. Понякога колкото по-трудно достигам до нещо, толкова повече го искам. Честно казано е хубаво, че не мога да имам всичко веднага. Нещата, за които си заслужава, изискват търпение, труд, усилия.

Дарина Овчарова - 6 б клас, с преподавател по Български език и литература г-жа Динка Маринова

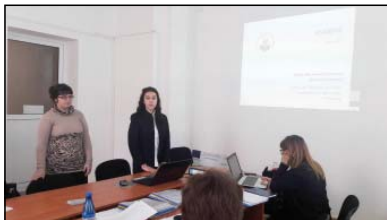
Търпението е положителна черта на всеки човек, който може да го използва. Търпението е злато. От всяка ситуация в живота бихме могли да извлечем много ползи. Пример за това сме ние учениците, които искат да постигнат успех в дадена професия. С много учение и търпение можем да реализираме мечтите си. Търпението е качество на умните и силните хора. То зависи и от нашия характер, чувства, излъчване и др. Всички ние притежаваме това качество малко или много. Често, когато не изчакват правилния момент, хората стават раздражителни и нервни. Това ги кара да мислят нелогично и да взимат прибързани решения. Нетърпението предизвиква чувство за несигурност у нас.

Да си търпелив, е сила на характера, която може да ни помогне да осъществим плановите и мечтите в живота ни.

Велена Георгиева - 6 б клас, с преподавател по Български език и литература г-жа Динка Маринова

НАЦИОНАЛНА ОЛИМПИАДА ПО ИТ 2018 Г.

На областен кръг на Национална олимпиада по ИТ 2018 г. от СУ "Св. Климент Охридски" участваха 4 проекта в две категории. Всички автори достойно защитиха своите проекти.

Комисията допусна до Национално ниво на олимпиадата един проект в категория Мултимедия и един проект в категория Уебсайт.

1. Водата извор на живот - мултимедия - Мартин Парушев - 8б клас и Михаил Колев - 7в клас.

2. Кукери - уебсайт V-VIII Клас - Василена Василева - 8б клас и Даниела Петрова - 8б клас.

Допуснат до национален кръг на НОИТ 2018 г., който ще се проведе в Търговище от 11.05.2018 г. до 14.05.2018 г. е проект "Кукери".

Ръководител: Карамфилка Момчева-старши учител по ИТ

ПРАЗНИК НА 42-РИ МЕХАНИЗИРАН БАТАЛЙОН - ЯМБОЛ

На 19.04.2018 г. във военни райони Кабиле се проведе Ден на отворените врати, в който учениците от 9а и 9б клас присъстваха

на празника на 42-ри механизирани батальон - Ямбол. Гимназистите имаха възможността да се запознаят

с изпълнението на задачи, свързани с военната професия, както и да участват в надпревари за оказване на първа медицинска помощ, поставяне на противогаз и основни понятия за боравене с лекострелково оръжие.

На най-добрите в състезанията бяха раздадени награди, а на всички присъстващи от СУ „Св. Климент Охридски“ бе връчена грамота. С много добро настроение учениците преведоха своята военна подготовка, направиха си снимки за спомен с въоръжените и техниката на военното формирование, показаха своя родолюбив дух, младежки ентузиазъм и любов към българската армия.

На 23.12.2017 – г-жа Галя Светичкова награди на официална церемония победителите от Математически турнир "Иван Салабашев". Учениците от I "в" клас на ст.нач. учител г-жа Йорданка Овчарова заеха следните места:

I място – Алексей Дичев / грамота и медал /.

III място - Станислав Дездев / грамота /.

III място – Иван Василев / грамота / .
Пожелаваме им още бъдещи успехи!!!

НАЦИОНАЛНА ОЛИМПИАДА ПО АСТРОНОМИЯ

На 5, 6 май 2018 година в гр. Кърджали се проведе На-

ционална олимпиада по астрономия. Даниел Милчев Бумбалов – ученик от 10 а клас зае трето място – бронзов медал. **Негов преподавател е г-жа Радка Колева.**

НА ПЕТИ НАЦИОНАЛЕН КОНКУРС „България в картини и слово“ 2018 г., в направление Мултимедийни презентации,

проведен на 30 март 2018 г. в град Търговище с подкрепата на Министерството на образованието и науката, Национален дворец на децата, Община Търговище, Център за подкрепа за личностно развитие – ОДК Търговище, учениците Даниела Петрова и Василена Василева – 8 б клас се класираха на 2-ро място.

Тържественото отчитане на резултатите от конкурса и награждаване на удостоените с призови места участници се състоя на 10.05.2018 г. в град Търговище.

Ръководители: Живка Димитрова и Карамфилка Момчева

НА ПЕТИ НАЦИОНАЛЕН КОНКУРС „България в картини и слово“ 2018 г., в направление Рисунка,

проведен на 30 март 2018 г. в град Търговище с подкрепата на Министерството на образованието и науката, Национален дворец на децата, Община Търговище, Център за подкрепа за личностно развитие – ОДК Търговище, ученичката Мария Марианова Михова – 3 а клас се класираха на 2-ро място.

Тържественото отчитане на резултатите от конкурса и награждаване на удостоените с призови места участници се състоя на 10.05.2018 г. в град Търговище.

Ръководител: Христо Крушков

НА 22.04.2018г. в град Благоевград на Конкурс за ученици от 6 до 19 години

по превенция на наркоманиите, организиран от Община Благоевград - Общински съвет по наркотични вещества 2017/2018 г., учениците Стела Апостолова от 9 в клас и Павлина Господинова и Ренета Динева от 9 б клас в категория Мултимедийни презентации 8 – 12 клас бяха отличени с поощрителни награди и грамоти.

Ръководител: П. Апостолова

Участие в Първия майсторски клас на ЦЕРН

На 26 март 2018 г. във Физическия факултет на Софийския университет, 69 ученици от цялата страна взеха участие в Първия майсторски клас на ЦЕРН. СУ "Свети Климент Охридски" - гр. Ямбол бе достойно представено от десетокласника Даниел Милчев Бумбалов. Той влезе в ролята на учен и имаше възможността активно да преживее как и какво изследват физиците в света на елементарните частици, оценявайки данните от експеримента CMS на големия адронен ускорител на частици LHC в CERN, Женева. Участниците в събитието, което се проведе с подкрепата на проект OSOS (Отворени училища за

отворено общество), имаха възможност в конферентна връзка да споделят и обсъдят получените резултати от своите изследвания с връстници от Лион, Нови Сад, Белград и Истанбул.

Старши учител по физика и астрономия: Радка Колева

На 18.03.2018 г. от 11:00 часа се проведе състезанието „Лингвистично Кенгур“, организирано от Фондация „Млада България“. То се състоя в сградата на ЕГ „Васил Карагъзов“. В него взеха участие наши ученици от IV, V и VI клас. На призови места се класираха следните ученици:

IV „а“ клас Ива-Божидара Тихомирова Димитрова – II място.

V „а“ клас Даниела Красмирова Колева - I място - с максимален брой точки.

V „б“ клас Николай Димитров Димитров – III място.

V „в“ клас Илиян Димитров Монов – III място.

На Областния конкурс-изложба по приложно и изобразително изкуство „ОТ КОЛЕДА ДО ВАСИЛЪВДЕН“, проведен на 21.12.2017 г. в ОДК – Ямбол, ученикът Велиян Йорданов от 3 а клас с ръководител Анастасия Крушкова, се класира на 1-во място в раздел „Рисунка“ и бе награден с грамота и медал.

Национален конкурс за детска рисунка „Св. Трифон Зарезан“

На Националния конкурс за детска рисунка „Св. Трифон Зарезан“ - 2018г., организиран от МОН, Национален дворец на децата, РУО - гр. Бургас и ЦПЛР - гр. Сунгурларе бяха наградени:

I място и медал Рая Атанасова от 3 клас с ръководител Анастасия Крушкова.

II място и медал Михаела Здравкова от 3 клас с ръководител Христо Крушков.

III място и медал Даниела Атанасова от 5 клас с ръководител Анастасия Крушкова.

I място и статуетка Мирела Желева от 10 клас с ръководител Сашо Казанджиев.

II място и медал Дана Андонова от 9 клас с ръководител Сашо Казанджиев.

III място и медал Полин Станчева от 10 клас с ръководител Ваня Христова.

На 24-25 .03. 2018 г. в АМГИИ - град Пловдив се проведе националното състезание по музика „Ключът на музиката“. Участваха над 800 ученици от 4,5,6 и 7 клас. Под ръководството на старши учител г-жа Веска Москова, учениците Пламена Желева от 5 „а“ клас, Стефан Димитров от 5 „б“ клас, Йоана Господинова, Ива Цонева, Даниел Хорев от 6 „б“ клас, Йоан Петков и Георги Славов от 6 „в“ клас, се представиха отлично и получиха грамоти и статуетки.

На общинското първенство по волейбол, което се проведе на 16.01.2018 г. в гр. Ямбол, във възрастова група 5-7 клас, отборите на СУ „Св. Климент Охридски“ - момичета и момчета

победиха всички училища и се класираха на I място. С това си класирани те си извоюваха правото да участват в областния етап от ученическите игри.

Ръководители: учител Цветанка Стефанова и старши учител Ангел Томов